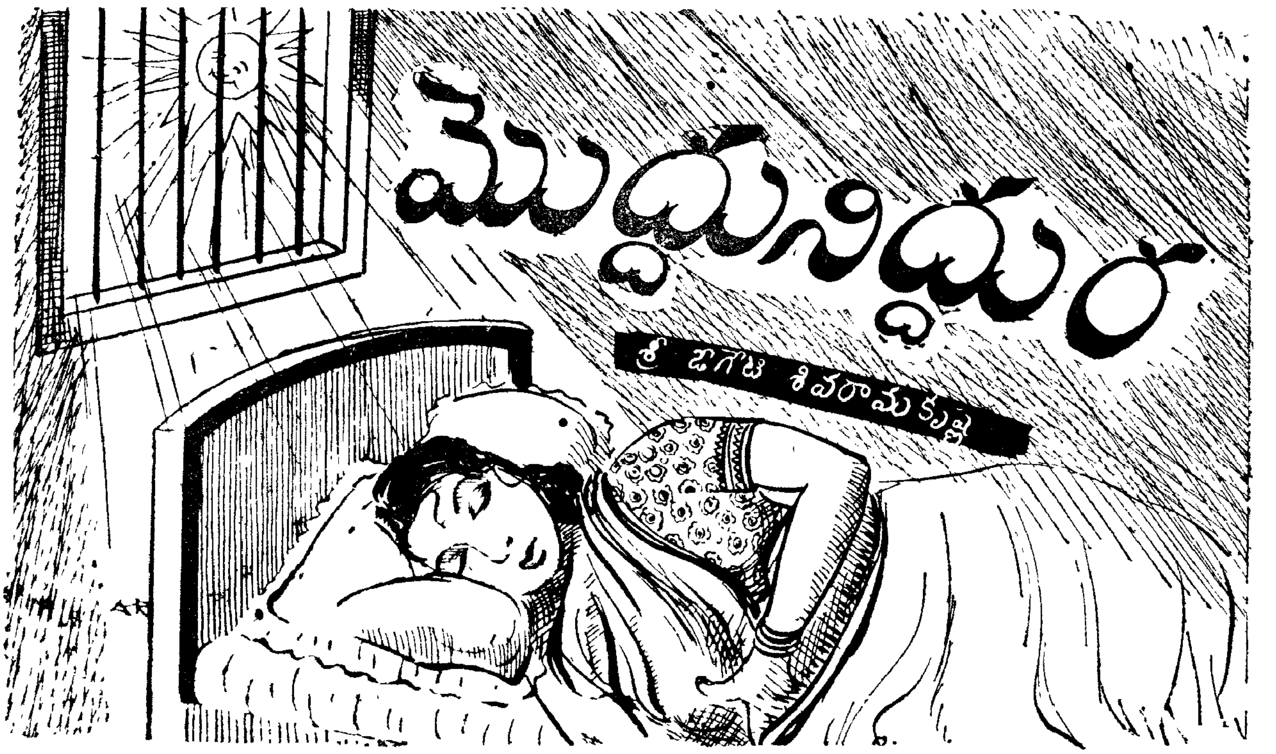

వైకుంఠరావుకు భార్యకాపురానికి రావటంతోటే అన్నిసమస్యలకంటే పరిష్కారం చేయాల్సింది ఆమె సమస్యే అయింది. కమల చిన్నతనం నుంచి ఒంటరితనంగా పెరగటంవల్ల — ఆమెకు అడ్డంకు లేమీ లేకపోవటంవల్ల మొద్దునిద్దుర కలవాటు పడింది. అంతే కాదు. ఆమె — ఆ నిద్రపోయేసమయంలో యే ప్రపంచంలో ఉంటుందో ఊహించటమే కష్టం. ఆమెశరీరమే ఆమెకు తెలియదు.

కమలయింటివద్ద ఆలాటి అలవాట్లు చేసుకొన్నా అభ్యంతరం చెప్పేవారుండరు; కన్నవారికి పిల్లలను కన్నులలో పెట్టి పెంచుకుంటూంటారు గదా! అయితే అది అత్తింట కుదురదుకదా!

కమలసంగతి పూర్తిగా తెలియనప్పుడు వైకుంఠరావు కొత్తగా దాంపత్యంలో అడుగుపెట్టటంవల్ల యేర్పడిన బిడియం అనుకొన్నాడు. ఆ విధమైన ఉద్దేశంతోనే, అత్తారింట ఉన్న పదిహేనురోజుల కాలంలోనూ — చూసీ చూడనట్టు ఊరుకొన్నాడు. అయితే అది నానాటికి అభివృద్ధి పొందుతున్నట్టుగా అతడికి తోచింది. స్వగృహంలో చూపే బిడియం తన యింట్లో గూడా చూపిస్తే చాలా చిక్కులుపడాల్సివస్తుందని వైకుంఠరావు ఊహించాడు. ఆ తలంపుతోనే కమలతో నాందీప్రస్తావనగా అతడన్నాడు! "అంత హెచ్చుగా నిద్దురపోవచ్చా"అని.

'ఏం?' అదోవిధంగా కమల వైకుంఠరావు వైపుచూసింది.

'ఆడాళ్ళు అంత మొద్దునిద్దుర పోగూడదు'—

'సరే అయితే'—ఇవి కమలమాటలు.

—ఈమాటలు వైకుంఠరావు కానందాన్ని కల్గించాయి. కమల యెదురు చెప్పనందుకూ తన యిష్టప్రకారం నడుచుకుపోటానికి అంగీకరించినందుకూ అతడెంతో సంతోషించాడు. కానయితే ఆ మాటల్లు మాత్రం అమలులోనికి రాలేదు.

తర్వాత దినమే, తెల్లవారినతర్వాత గూడా నిద్రపోవటం వైకుంఠరావు గమనించాడు. పుట్టిల్లుకనుక ఆలా నిద్రపోయినా, అలా నిద్రసాగించటం అతడికిష్టంలేదు. లేపి వైకుంఠరావు కమలతో అన్నాడు:

'అయితే నీకా మొద్దునిద్దుర పోదన్నమాట!'

'ఏమండీ?'

'ఏమండీ యేమిటి? ఆలా వేళాపాళా లేకుండా నిద్రపోవటమే... తెల్లవారి యెంతసేపయిందో చూడు."

'అయితే యేం? పనిలేనప్పుడు?'

—వైకుంఠరావుకు కమల కొత్తగా మాట్లాడినట్టు తోచింది.

'పరుంటే పని వస్తుందేమిటి? నిర్భాగ్యులకు నిద్రవస్తుందట—దేనికయినా ఒక హద్దుండాలి. అంత నిద్రా'

'పోనీ నేను నిర్భాగ్యురాలనే అనుకోండి. నేను లేచిన గంటన్నరవరకూ మీరు మంచంమీంచి లేవరుకదా... అయితేమీరు...' కమల చొరవగా అనేసింది.

వైకుంఠరావు కప్పుడు నవ్వు, సిగ్గు మిశ్రితమై కలసి వచ్చాయి. అవును. కమల అన్నమాటల్లో అసత్యం ఎక్కడుంది? అయినా తాను మగవాడు. అందువల్ల సక్రమమైన జవాబు వెంటనే చెప్పలేకపోయినా 'అయితే నీకూ నాకూ సాపత్యమా... ప్రొద్దుట లేచినది మొదలు, తిరిగి రాత్రి పడుకునేదాకా—ఏదో పని చేస్తూండాల్సింది నువ్వుకాని నేనుకాదు గదా'-అని మాత్రం అన్నాడు.

'నేనే ఆ పనులు చేయాలనుకోండి... అయితే?' కమల ప్రశ్నించింది.

'మీ రాలాంటప్పుడు-పనిచేయటం కోసం లేవద్దూ'

'లేవాలి...అయితే దానిగ్గూడా అవసరం ఉందిగా!'

'అంటే?'

'మా యింట్లో ఉన్నంతకాలం మా వాళ్లు పని ముట్టుకోనియ్యారు. పైగా ఇంట్లో అన్నిపనులూ పనిమనిషే చూసుకుంటుంది మరి తెల్లవారకండానే లేస్తే మాత్రం చేసే పనేముంటుంది?-ఒకవేళ మీ

యింటికి వస్తే చేతినిండా పనిఉండ వచ్చేమోగాని యిక్కడ లేదు."

కమల యీలా అనటం, తర్వాయిగా వైకుంఠరావు 'కొంగడా' మొఖం పెట్టాడు. అతడిప్పుడు యిరుకున పడ్డాడు. కమలకు జవాబివ్వడానికి కొంచెం జాగుచేయటం త్రికమకపడటం జరిగింది.

'అయితే-మీ యింటిదగ్గర సాగుతుంది కనుక ప్రొద్దెక్కే లేస్తే-ఆ అలవాటు మా యింటిదగ్గర వద్దంటే పోతుందా'-అన్నాడేలాగో వైకుంఠరావు.

'ఆ భయం మీ కొద్దులెండి...ఎక్కడయేలా నుసులుకోవాలో యిదివరకే మీరు చెప్పాగుగా!'-అంది కమల...

వైకుంఠరావు నోటికి తిరిగి మాత పడింది. అతడా దినానికి ఆమెకు జవాబివ్వలేకపోయాడు...

ఆ రాత్రికి-అతని ప్రశ్నకు జవాబు దొరికినట్లుంది. అదయినా-ప్రాగ్నాపూర్వకమైన కోరికతో నిండిన జవాబు!

'కమలా...ఏలాగయినా-నీ వొళ్లు నీకు తెలియని పరిస్థితుల్లో పోతున్న యీ మొద్దునిద్ర నువ్వు తగ్గించుకోవాలి' - అన్నాడతను.

'తగ్గి మొదలెట్లాగూ?'-అంది కమల.

'అదికాదు కమలా! బద్ధకంలో ఉంటే నువ్వే పడుతున్నా నాకభ్యంతరం ఉండదు. కాని మా యింటి సంగతి కొంచెం గాదు ఇక్కడ నీ రాగం అక్కడ సాగదుకదా? మీ నాన్న బాగా ఉన్నవాడు కాబట్టి నౌకర్లనూ, చాకర్లనూ పెట్టి యింటెడు పనీ చేయిస్తున్నారు; మా యింట అలా కుదరదు...ప్రతీపనీ స్వయంగా చేసుకు తీరాలంటాడు మా నాన్న. మా అమ్మయితే - దాసీచేత కనీసం అంట్లయినా తోమనివ్వదు. అందువల్ల...!'

'ఏం చేయమంటారూ?'-అయోమయంగా అంది కమల.

'చెప్పేది విని ఆలోచించు కమలా... మా యింటిదగ్గర మీ యింటిదగ్గర విధంగా-ప్రొద్దెక్కే నిద్రలేవటం, నిద్రలో వళ్లు తెలియని స్థితిలో ఉండటం-చూస్తూ యిక్కడ ఊరుకున్నట్లుగా నిశ్శబ్దంగా ఉంటే బాగుండదు...నే ఒకవేళ ఊరుకుంటే-అంతా అప్పుడే పెళ్లానికి దాసుడై పోయాడంటారు.'

'బాగుంది'-ఒక్క నవ్వు నవ్వింది కమల!

'బాగుండేమిటి...నువ్వు ప్రొద్దెక్కే వరకూ నిద్రమంచం విడిచి లేవకపోయినా వళ్ళు తెలియని స్థితిలో నిద్రపోయినా-నే నెలాగో సరిపెట్టుకుపోయినా-వాళ్ల సంగతి యేమాత్రం నువ్వు యోచించలేదు. కొంచెం దూరం ఆలోచిస్తే నీకే తెలుస్తుంది'-యేలాగో అన్నాడు వైకుంఠరావు. కమల నిశ్శబ్దంగా ఆలోచిస్తోంది. వైకుంఠరావే తిరిగి అన్నాడు! "నేనే నీకీ మొద్దు నిద్దుర అలవాటుచేశానంటారు. బొత్తిగా భర్తంటే భయంలేని భార్యంటారు. ఇంకా యేమిటేమిటో విపూర్తా లాడుతారు. హిందూ సాంప్రదాయాలు యీ యింట మంట కలిశాయంటారు'-అని.

'తెలిసిందండీ బాబూ తెలిసింది- ఇంతకీ మీరు నన్ను నిర్బంధించేది-పెందరాళే నిద్రలేవమనేగా' తెలివి వచ్చిన దానిలాగ అంది కమల.

'అవును...అంతే, కాదు....నిద్రపోయేటప్పుడు కొంచెం తెలివిగా ఉండమని కోరుకొంటున్నా. నిద్రపోయేటప్పుడు-నీ వళ్ళు నీకు తెలియదు...ఎన్ని కేకలేసినా పల్కవ్. ఆబద్ధకం యేలాగయినా పోగొట్టుకోవాలి!'

'సరేలెండి!'

'నామీదనున్న ప్రేమ ప్రదర్శించటానికి ఇదే ముఖ్యం' తడబడుతూ అన్నాడు వైకుంఠరావు ఆమెను దగ్గరకు లాక్కుంటూ.

'సరేలెండి...తెల్లవారుజామున తప్పక

డాక్టరు:-ఏమిటి మీ జబ్బు?

రోగి:-రాత్రిళ్లు నిద్ర పట్టడం లేదండీ.

డాక్టరు:- పడుకోబోయే ముందు ఏమన్నా తిని పడుకోండి.

రోగి:- అదేమిటి డాక్టరుగారూ! అయిదారు నెలల కిందట మీరే చెప్పారు గదా, పడుకొనేటప్పుడు ఏమీ తినవద్దని?

డాక్టరు:- (గంభీరంగా) హు! ఈ అయిదారు నెలల్లో వైద్యశాస్త్రం ఎంత పురోగమించిందో మీకేం తెలుసు?

లేపండీ'-అంటూ కమల అతడి దగ్గరికి జరిగింది.

* * *

వైకుంఠరావు మాటల ఫలితంగా, కమలలో ఆ మర్నాడు కొంచెం మార్పు కన్పించింది. ప్రతిదినం - తెల్లవారిన తర్వాత 'ఏమేవ్...నిద్రలేవవేవ్' - అని వైకుంఠరావు పదిపదిహేనుమార్లు పాటపాడగా "అబ్బ యేమిటండీ చంపుతారు'-అంటూ కళ్ళు తెరచేది...కళ్ళు తెరచిన అరగంటకు మంచం దిగేది...అలాటిది-ఆ దినం-వైకుంఠరావు 'ఏయ్'-అని అనటం తడవుగా...'ఆ'...అంటూ...కళ్లు నులుపుకుంటూ మంచంమీద లేచి కూర్చుంది...

'ఇంకా తెల్లారలేదు....'లేచావే.... నువ్వు చాలా మంచిదానవ్' అన్నాడు వైకుంఠరావు.

'నా మంచితనానికేంగాని...రాత్రంతా ఒకటే కలలు. అసలు నేను నిద్రే పోలేదు...మీరెప్పుడు పిలుస్తారో అని...ఉలికులికిపడుతూనే ఉన్నా'

'భేష్...అయితే నీలో యిప్పటికి పతిభక్తి యేర్పడ్డదన్న మాట...మరి బద్ధకం ప్రదర్శించక - బయటకు పోయి, కాలకృత్యాలు తీర్చుకో'—

'మీరు మాత్రం!'

'మరికాసేపు పడుక్కొనివస్తా!'

'మీకున్న బద్ధకం నాకు మాత్రం ఉండదుటండీ'—అని ఆవలిస్తూనే మంచం దిగింది కమల!...

ఆ దినం అంతా కమల బద్ధకంగానే ఉంది; కళ్లు ఎన్నో రోజులనుంచి నిద్ర లేనట్లుగా గుంటలుపడి ఉన్నాయ్. పగటి వేళల్లో నిద్రపోరాదని వైకుంఠరావు యెప్పుడో హుకుం జారీచేసి ఉన్నాడు. అందువల్ల కమల నిద్రపోవటం కల్ల అయింది. అయితే తల్లి మాత్రం కమల పరిస్థితి గమనించింది.

'రాత్రి నిద్రలేదు గావల్ను కాసేపు పోయి పడుక్కోవే తల్లీ' - అంది.

కాని - కమల పోలేదు. వైకుంఠరావు ఆనందం యినుమడించింది!

ఆరాత్రి వైకుంఠరావు కమలని యెన్నో విధాలుగా పొగడాడు - ఆమెనుంచీ ప్రతీ హిందూ గృహిణీ నేర్చుకొనవలసిన ఆదర్శసూత్రాలెన్నో ఉన్నాయన్నాడు; నువ్వు నా భాగ్యదేవతవన్నాడు; మరేమేమో అన్నాడు. అయితే నిద్ర బద్ధకంలో ఉన్న కమలమాత్రం ఏమీ వినలేకపోయింది. ప్రయత్నించినా, ఆమె కనురెప్పలు విడివడలేదు...తెల్లబోతూ వైకుంఠరావు పడుక్కున్నాడంతే!

క్రితందినం లేపినట్లుగా తెల్లవారుతూండగా ముద్దుగా 'ఏమేవ్...' అని పిలచాడు—

కమల ఒళ్ళు తెలియని స్థితిలో నిద్రపోతూంది!

'ఏమేవ్'

'ఊ...'

'తెల్లవారింది'

'ఊ'

'లేవవేం ?'

'అబ్బ !'

వైకుంఠరావుకు చచ్చినంత పనయింది!

'నిన్నే'

'ఊ...'

'కమలా !'

'ఏమండీ !'

'తెల్లవారిందండీ కమలాంబగారూ !'

'బాగుంది'

'ఏయ్—'

'ఊ'

'ఓ ముద్దునిదురపోతున్న ముద్దమ్మగారూ నిద్రలేవండీ' - ఓపిక నశించినట్లుంది; వైకుంఠరావన్నాడు. కమల జవాబులేదు!

'ఏమే'

కమల జవాబులేదు కాని నోరు తెరచుకు, గాలి పీలుస్తూ గాఢంగా నిద్రపోతూంది...

'ఏమే నువ్వు నిద్రలేస్తావా లేదా ?'-కచ్చితంగా అడిగేశాడు వైకుంఠరావు కోపాన్ని దాచుకోకుండా !

'ఉష్'

'ఏమిటె ముద్దూ...లే-' అంటూ జడ పట్టుకొని గింజాడు వైకుంఠరావు.

కమల తెలివికొచ్చింది...'అబ్బ యేమిటండీ" - అంటూ కళ్ళు తెరిచింది.

'ఏమిటండీ...ఏమిటి...ముద్దు నిద్దురా నువ్వాను. ఎంత సేపటినుంచి గోలెడుతున్నానో యేమో తెల్సునా ?'

'నిద్రవస్తూందండీ' ఆవలిస్తూ అంది కమల !

వస్తుంది ఎందుకురాదూ...చేసే పని లేకపోతే నిద్దరే...లే'—

కమల వైకుంఠరావు మాట విన్నట్లులేదు. కళ్లు పెద్దవిచేస్తూ ఒకసారి భర్తవైపు చూసి, ఆవలించి' తిరిగి మంచంమీద పడిపోయింది...

వైకుంఠరావుకి చెప్పలేనంత కోపం వచ్చేసింది...తనకు తాను ముందుగా మంచంమీంచి లేచాడు; లేచి, వోదిగి ఒక వయిపుకు పరున్న ఆమె వీపున అయిదు వేళ్ళూ అంటుకొనేలా గట్టిగా చరిచాడు...

'అబ్బ!' అంటూ లేచింది కమల!

'ఊ...లే'—పళ్ళు పటపట లాడించాడు వైకుంఠరావు!— కమల కళ్ళల్లో నీళ్లు ప్రవేశించాయి. ఎవరూ కమల పట్ల చెయ్యి చేసుకునేటంత తీవ్రంగా యింతవరకూ ప్రవర్తింపలేదు. ఈ మహానుభావుడు మాత్రం చేశాడు! 'బాగుంది...కంటి నిండా నిద్రపోవటానికిగూడా నోచుకోలేదు...మరి బ్రతకటం అనవసరం...' అని బొంగురు కంఠంతో అంది కమల!

'బ్రతకటం అనవసరమే...అనంగతి నాకూ తెలుసు...మరి దేవుడెందుకు పుట్టించాడంటావ్ ?'

—కమల జవాబుచెప్పలేదు...వెక్కివెక్కి కొద్ది నిముషాలు యేడ్చి, కళ్ళనీళ్ళు

మొత్తంమీద తుడుచుకు, తలుపుతీసుకు వెళ్ళిపోయింది...

వైకుంఠరావు యేమిటో ఆలోచిస్తూ మంచంమీదనే ఉండిపోయాడు...

ఆ మధ్యాహ్నంయింట్లో మనుష్యుల నడవడికలో కొంచెం మార్పువచ్చినట్లుగా వైకుంఠరావు గమనించాడు...మధ్యాహ్నంభోజనాలు చేస్తూంటే...కమలతల్లి: 'అమ్మా నువ్వుగూడా రావే' అని కూతుర్ని పిలచింది!

కమల ప్రత్యుత్తరం లేదు!

'అది పడుకుంది కావును. పడుకోనీ...నిద్ర లేకపోతే దాని ఆరోగ్యం పాడవుతుంది; చిక్కి శల్యమవుతుంది'—అన్నాడు కమలతండ్రి—

వైకుంఠరావుకా మాటలు తనన్నుద్దేశించి చెబుతున్నట్లుగా తోచింది.

అతడు మాట్లాడక భోజనం చేశాడు; అతడి భోజనం తర్వాత కమల భోజనానికొచ్చింది ... తల్లిదండ్రులు అతి గారాబంతో, ఆమె నేమిటో చెప్పి లాలనగా భోజనం చేయింపిస్తున్నారు. ప్రక్కగదిలోనే కూర్చున్న వైకుంఠరావుకది కళ్ళుమంట తెచ్చేదిగా ఉంది; అయినా అతడేం చేయకుండానే ఉన్నాడు...

అత్త అంది: 'మనుష్యులయి పుట్టిన తర్వాత నిద్దరపోకండా ఉంటారా...ఏమిటో పెంకితనం కాకపోతే-నిద్రలేవనంత మాత్రన, వీపు మీద చెళ్ళుమని కొడ్తారా...మీరు వూరుకుంటే ఊరుకోండి కాని, నే ఊరికొనేది లేదు. నే అడిగేస్తాను'-వైకుంఠరావు ప్రాణాలు యొక్కడివక్కడికి యెగిరిపోయాయి. నయాన చెప్పాలికాని, ఆలా గంతులువేసి రచ్చకెక్కితే యెట్లా? ఏమయినా, ఏం చేసినా, అతను మన యింటి అల్లుడూ, కమల మనబిడ్డ...సామరస్యంకోసం సరసంగా మాట్లాడాలి కాని, ఆలా గంతులు వేస్తే ప్రయోజనం ఉంటుందా' అన్నాడు మామగారు

'ఎందుకులెండి...నాన్నా...ఊరుకోండి...'-కమల అంది...ఆమె వీపుమీద చరచిన సంగతి వీరందరికీ యెలా తెలిసిందో...కమల చక్కని మాటకే అంది...అవును. ఆ సంగతి వాళ్ళిద్దరకూ సంబంధించినది కాని ముసలివాళ్ళకు సంబంధించింది కాదుగదా!

అయితే కమలమాటలు వైకుంఠరావుకు మరింత కోపాన్ని తెప్పించాయి. అసలు తానింట్లో నిద్రపోతున్నాననే తలంపుతో వాళ్లు సంభాషణకుపక్రమించి ఉంటారు...లేకపోతే ఆవిధంగా వాగ్ధో

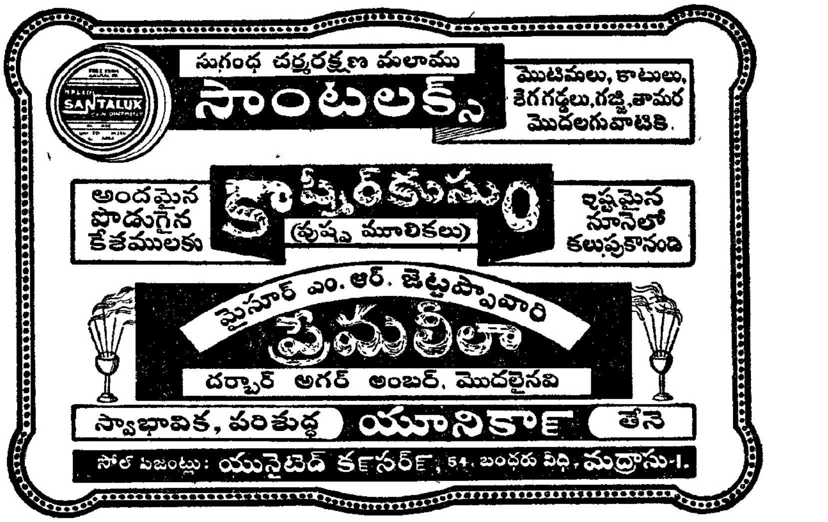

విజయవాడ బ్రాంచి: 16/46, నాగేశ్వరరావు పంతులురోడ్డు, సత్యనారాయణపురము.
మా అపూర్వమైన ఔషధముల జాపితాలకు వ్రాయండి.

టెలిగ్రాం: PARIVARTAN

రు. 58,500

రిజిష్టర్డు నెం. 5025

అన్ని సరియైన 20 బహుమతులకు పంచిపెట్టబడును.

*అన్ని బహుమతులు గ్యారంటీ చేయబడినవి

అంతా సరిగానున్న ప్రతి ఆన్సరుకు	రు.	2925 లు
మొదటి రెండు వరసలు సరిగానున్న ప్రతి ఆన్సరుకు	రు.	825 లు
మొదటి ఒకవరస సరిగానున్న ప్రతి ఆన్సరుకు	రు.	75 లు
a, b or a, c సరిగానున్న ప్రతి ఆన్సరుకు	రు.	20 లు

a	b		
c			

ఇచ్చట చూపిన చదరంలో 5 నుండి 20 వరకు అంకెలు వాడి నిలువుగగాని, అడ్డముగగాని, అయిమూలలుగా గాని ఎటు కూడినను మొత్తం 50 వచ్చునట్లు చేయవలెను. ఒకసంఖ్య ఒకసారే వాడవలెను.

ఆఖరు పోస్టింగు తేది 16-9-52. ఫలితము 27-9-52

ప్రవేశరుసుము: ఒక ఎంట్రీ రు. 1/-;

4 ఎంట్రీలు రు. 3/-లు, 8 ఎంట్రీల ప్రతిసెట్టు రు. 5/-లు

గతపోటీ ఫలితం

13	11	16	6
15	9	18	4
10	14	5	17
8	12	7	19

మొత్తం 40

రూల్సు: పై రేటువంతున రుసుముతో సాదాకాగితం మీద ఎన్ని ఎంట్రీలైనను పంపవచ్చును. రుసుము మనియార్డరు ద్వారాగాని పోస్టల్ ఆర్డరు ద్వారాగాని, బ్యాంకుడ్రాఫ్టు ద్వారాగాని పంపవలెను. ఎంట్రీలు రిజిస్టరు కవరులో పంపితే మంచిది. ఢిల్లీలో ఒక పెద్ద బ్యాంకులో డిపాజిటు చేసిన సీల్డుసొల్యూషనుతో, లేక దానివరుసలతో సరిపోలియుండు సొల్యూషను లేక వరుసలు మాత్రమే సరియైనవిగా ఎంచబడును. సొల్యూషనులో ఇంగ్లీషు అంకెలు మాత్రమే వాడండి. పై బహుమతి మొత్తము రు. 58,500/-లు మాకు చేరిన అంతా సరైన సొల్యూషనుల సంఖ్యను బట్టి మారును, కాని గ్యారంటి చేయబడిన బహుమతులు మారవు. ఫలితములకుగాను ఎంట్రీలతో స్వంత అడ్రసు వ్రాసి బిళ్ళ అంటించిన కవరు పంపవలెను. మా నేజరు తీర్పు ఖాయముగాను లా ప్రకారము బద్ధమైనదిగాను వుండును. మీ ఎంట్రీలు రుసుములు దిగువ అడ్రెసుకు పంపండి.

Maya Distributors(43)Reged. P.B.73A. 558, Chandni Chowk. Delhi.

వైబ్రో
గర్భాశయ రోగనివారిణి
సర్వ గర్భాశయ వ్యాధులను పూర్తిగా పోగొట్టి, సత్సంతానమును కలుగజేయుటలో మా వైబ్రో మిక్కిలి ఘనతవహించినది. అన్ని షాపులలో దొరకును.
రు 2-8-0
KL
కృష్ణా లేబరేటరీ
★ బెజవాడ ★

నపుంసకతైలం
అంగ నరములు బలహీనతచెంది చిన్నదైన, తిర్గి యథాప్రకారమై పూర్తి సౌఖ్యమనుభవించుటకు 45 యేండ్లు ప్రఖ్యాతి చెందినది.
1సీసా రూ.10/కల్దార్ల్ వి.పి.రూ 1-0-0.
ఆర్డరుతో రు 1/- పంపవలెను.
డా॥ రత్నం సన్స్ మెడికల్ హాల్
మలకపేట బిల్డింగ్స్,
హైద్రాబాద్, దక్కన్.

కుష్ఠు ★ బొల్లి
వగైరా మేహామచ్చలు, సెగ, సవాయి వ్యాధులకు, గ్యారంటీ చికిత్స, క్యాటలాగు ఉచితం. జి. వి. రెడ్డి అండ్ కో., (రిజిష్టర్డు) "భాస్కరాశ్రమము" గోపాలపురం, తూ. గోదావరి.

గనోక్యూర్
అన్ని సెగలకు గంటలలో గుణము
ఈశ్వర ఫార్మసీ, రాజమండ్రి.

రణి పెంచరు... నిద్రపోతేమాత్రం మాటలు వినపడకపోతాయా?. బహుశా ఆ తల్లి తండ్రులు కూడా కుమార్తెయొక్క నిద్ర బద్ధకాలు, కలిగియుండి; నిద్రపోయే సమయంలో ఒళ్లు తెలియని పరిస్థితుల్లో వారయ్యి ఉండాలి. కాకపోతే అవిఘ్నంగా మాట్లాడుతారా?

'మీ రడుగుతారా... నన్నడగమంటారా?'—అందిఅత్తగారు.

'మా గొడవ మీ కెందుకే అమ్మా ఊరుకోవే'—కమల అంటూనే ఉంది.

నీ గొడవేమిటి... మొగుడి మొఖం చూసి పదిరోజులయిందో లేదో అప్పుడే అతడ్ని వెనకేసుకు వస్తూంది; నీకయితే అతడిమీద ప్రేమ ఉండచ్చుగాని, కన్నకడుపయిన తర్వాత-నిన్నిలా హింసిస్తే మనస్సు నప్పుకుంటుందా'

'నువ్వు దానవసరంలేదు! నేనే అడుగుతాను! అతను నిద్రలేచిన తర్వాత నెమ్మదిగా!'—అన్నాడు మామగారు!

వైకుంఠరావు పెద్ద చిక్కులో పడ్డాడు. ఆయన తన్ను క్రాసుపరీక్షు చేయటమా? ఎంత అప్రదిష్ఠ. కళ్లుమ్మూసుకు మంచంమీద వైకుంఠరావు పడున్నాడన్నమాటే గాని నిద్రపోలేదు.. ఏం నిర్ణయానికి వచ్చాడో గాని, మూడు గంటల వేళ—తన గదిలోకి మామ అడుగు పెట్టటం తర్వాయిగా 'ఈపూట వెళ్ళిపోతున్నానండి!' అన్నాడు!

ఆయన తెల్లమొఖం వేశాడు!

'ఈ నాలుగున్నరగంటల బండికి వెళ్లిపోతున్నా...'

'ఈ హడావిడి దేనికి?'

'పది పదిహేను రోజుల్నుంచి యేకధాటిగా ఉన్నాను కాదండీ'

'వెళ్లుదువుగానిలే'

'వెళ్లిపోవాలండి'

'అంతేనంటావా'

'అవునండి!'

'నీ యిష్టం—' 'మంచిది చూసి, మా వాడ్ని పంపించుతాం...మీ అమ్మాయిని పంపండి'

'బాగుంది—అసలు నువ్వింత అనుకోకుండా బయలుదేరటం యేం బాగులేదు!'

'బాగుంపెదు లెండి! వెళ్తాను!'

ఆయన యేమో చెబుదామనుకొన్నాడు; కాని చెప్పలేకపోయాడు; వైకుంఠరావు ప్రయాణం నిశ్చయం అయింది...

వైకుంఠరావు బయలుదేరాడు.

ఏమేమో గింజుకొన్న అత్తగారి నోరు బయటకు రాలేదు; మామ తన ప్రయాణానికి సర్వసన్నాహాలూ చేశాడుగాని కిమ్మనలేదు. జరిగినదంతా మరచినట్లుగా కమల-తన గదిలోకి రెండుమూడుమార్లు రావటం ఏవో కంటిసౌంజ్ఞలు చేయటం, చిరునవ్వు నవ్వటం వైకుంఠరావు గమనించాడు; అయితే అతడు మాత్రం మనస్సు మార్చుకోలేదు...వెళ్లిపోతూ కమలతో అన్నాడు: 'నే మరి రాను...మావాడు వస్తాడు...రా'—అని.

'అలాగే'—అంది కమల!

వైకుంఠరావు వెళ్లిపోయాడు! కమలతల్లి తెల్లబోయింది.

* * *

కమల—అత్తవారింటికెళ్ళినఅయిదారు మాసాల తర్వాత పుట్టింటికి వెళ్లింది... కమలలో మార్పుతో తల్లి...ఆమె చేతిమీద ఒక పొడుగాటి చార కూడా చూసింది:

యోగక్షేమాలయిన తర్వాత 'అదేమిటే కమలా...ఆ పొడుగాటి చార—' అని అడిగింది!

'ఆ...అదా! వాత!'—అని నవ్వి ఊరుకుంది కమల!

'వాతా? ఎక్కడిది?'

'మా అత్తగారు పెట్టింది'—కమల నవ్వుతూ అంది!

'అయ్యో వాళ్ళదుంప తెగ.....వాళ్ల వంశం నశించ...ఎంత గడుగ్గాయిముండ. తల్లి ఊరికే తిట్టిపోస్తోంది.

'ఆగే అమ్మా? నేనే పెట్టించుకొన్నాను'—

'అంటే - తెల్లబోతూ ప్రశ్నించిందావిడ!

'ఏం లేదే...మనింట్లో మల్లే ప్రొద్దెక్కి నిద్రలేవటం, ఆ యింట్లో యెవ్వరికీ అలవాటులేదు. నేను పెందరాళే నిద్రలేవటం కోసం యెంతో ప్రయత్నించారు. అయితే మనింట్లో అలవాటయినది. యీ మొద్దునిద్దుర—యీ వాతతో గాని పోలేదు'

'నాకేం అర్థమవటంలేదు'

'అర్థమౌటానికేముందే—అలవాటు పోగొట్టుకోటం కోసం యెన్నో ప్రయత్నాలు చేశారు. ఏదీ ఫలవంతమవలేదు. చివరకు నాకోర్కెమీదే—ఆయన అత్తగారిచేత సన్నగా వాతవేయించారు. అప్పటినుంచీ నిద్ర మాయయింది' అని నవ్వుతూ అంది కమల!

'ఎంత చిత్రం!'—అని బుగ్గనొక్కుకుంది తల్లి! ★